

mål af faglig eller fagpolitisk karakter, hvad enten det drejer sig om en fagforening, en arbejdsgiverforening eller anden erhvervsorganisation.

Gennemførelsen af lovforslaget vil heller ikke betyde nogen begrænsning i organisationernes eller erhvervssammenslutningernes politiske virksomhed. Begrænsningen vil alene berøre baggrunden for erhvervelsen af de økonomiske midler, der kan stilles til rådighed af de pågældende organisationer og erhvervssammenslutninger til politiske partier, ligesom det fastslås, at der skal være offentlighed omkring regnskaberne for de pågældende midler, idet det må være i offentlighedens interesse at vide, i hvilket omfang faglige organisationer og erhvervssammenslutninger finansierer politiske partier.

Det bør overvejes at ledsage en lovgivning som denne med en tilsvarende, der kan beskytte aktionærmindretal imod, at et aktieselskab mod mindretallets ønske yder økonomisk støtte til politiske partier. En ændring af lov om valg til folketinget, der tilpligter opstillingsberettigede politiske partier at offentliggøre deres regnskaber, vil ligeledes være relevant, bl. a. under indtryk af, at firmaer og aktieselskaber i et vist — men ukendt — omfang finansierer politiske partier. Vælgerne har et naturligt krav på at vide, hvilke økonomiske interesser der står bag politiske partier.

Det skal i øvrigt bemærkes, at forslagsstillerne ud fra ønsket om i mindst muligt omfang at gribe ind i faglige organisationers og erhvervssammenslutningers dispositionsfrihed har gjort bidragsfritagelsen

til politiske partier betinget af en positiv handling fra medlemmets/ansøgerens side i stedet for som i tidligere, tilsvarende forslag at gøre bidragsfritagelsen til en kendsgerning, medmindre det enkelte medlem/den enkelte ansøger afgav erklæring om indforståelse med bidragsydelse. Hermed er lovforslaget bragt i overensstemmelse med den britiske lovgivning, som den er ændret af det britiske arbejderparti.

Det skal videre slås fast, at nærværende lovforslag alene tager sigte på bidrag til politiske partier, herunder disses valgfonds, og således ikke afskærer f. eks. fagbevægelsen fra at udgive dagblade eller arbejdsgiverorganisationer fra noget tilsvarende ud af de almindelige kontingentmidler, ligesom det heller ikke berører eventuel støtte til frihedsbevægelser eller andre ikke-partipolitiske formål.

Alternativet til en lov som denne vil være en lovgivning rettet mod eksklusivaftaler mellem fagforeninger og arbejdsgivere og mod indstilling af leverancer eller ophør af konsulentbistand og lignende for så vidt angår erhvervssammenslutninger på arbejdsgiversiden. En sådan lovgivning vil imidlertid være uhyre vanskelig at administrere uden dybtgående indgreb i arbejdsmarkedets selvforvaltning.

Forslagsstillerne finder på denne baggrund dette lovforslag mindre vidtgående, men tilstrækkeligt til at sikre den enkeltes rettigheder. Det er også langt mindre vidtgående end folketingets gentagne indgreb i arbejdsmarkedets fri forhandlings- og aftaleret, således som det er sket gennem ophøjelse af mæglingforslag til lov.